

गुरुः क्षान्धितं शिष्यं वर्धनात् प्रतीक्षयेत् । वर्येकेन भवेद्योग्यो विप्रोगुणसमन्वितः । वर्धयेन राजस्यो वै शिष्यस्तु वत्सरेऽस्तिभिः । चतुर्भवंत्सरैः पूरुः कथिता शिष्ययोग्यता” तत्रैव “राशि चामात्यजो दोषः पत्नी पापं स्वभर्त्तरि । तथा शिष्यार्जितं पापं गुरुः प्राप्नोति निश्चितम्” देव्यागमे शिवशक्त्यं “गुरुशय्यासनं यानं पादुकोपानहं पीठम् । ज्ञानोदकं तथा छायां चक्षुष्येक्ष कदाचन । गुरोरग्रे पृथक् पूजामौढ्यञ्च विवर्जयेत् । टीक्षां व्याख्यां प्रभुत्वञ्च गुरोरग्रे परित्यजेत्” ।

अथ निम्नशिष्याः अगस्त्यसंहितायास्तथा यथा “अथवा मन्त्रिणाः क्लृप्ताः दान्भिः कृपास्तथा । दरिद्रा रोगिणो रुष्टा रागिणो भोगबालकाः । अस्वयामतृवरपक्षास्तथा परुषादिनः । अन्यायोपा-र्जितधनाः परदाररताश्च ये । अद्वयताश्च ये कष्टतयः पिशुनाः खडाः । वृद्धाग्निनः क्रूरचेष्टा दुरात्मानश्च निन्दिताः । इत्येवमादयोऽप्यन्ये पापिष्ठाः पुनर्पापनाः । एवंभूताः परित्यज्या शिष्यत्वेनोपकल्पिताः । पापिने क्रूरचेष्टाय कृपायां तथैव च । दीनायाचारगून्याय सन्तुष्टेयकराय च । निन्दकाय च भूक्षां च तीक्ष्ण-पराय च । भक्तिहीनाय देवेशि ! न देया मन्त्रिणस्य च” “आचारो शासयेद्यस्तु स आचार्य उदाहृतः । य आचार्यपराधीनस्तदाक्यं धार्यते हृदि । शासने स्थिरवृत्तिश्च शिष्यः सङ्गृह्यदाहृतः । एवं लक्षणसंयुक्तं शिष्यं संशुष्यान्वितम् । अध्यापयेद्दधानेन सन्तरल-मनुष्यम्” पद्मपु० ८० २५५० ।

शि(सि)ङ्ग पु० सिङ्ग-लक् नि० सस्य ग्री वा । (शिलारस)

गन्धद्वयभेदे शब्दच० । सार्धे क । तत्रैव अमरः ।

शी शयने अटा० आत्म० अक० सेट् । शोते शेरते अमश्रित ।

जीत् वर्त्तमाने क्त शयितः । शयित्वा ।

शी स्त्री शो-भावे क्तिप् । शयने शयानौ च शब्द० ।

शीकं मेके संपणे च आ० आत्म० सक० सेट् । शीकते अशी-

कित । अटित् चङि न ह्रस्वः ।

शीक आसर्धं मेके च या चु० लभ० पक्षे आ० पर० सक० सेट् ।

शीकयति ते शीकति अशीशिकत्-त अशीकीत् ।

शीकर न० शीक-करन् । शरलद्वये शवाशौ पु० मेदि० ।

शजलकणे अमरः ।

श्रीघ्न न० शिघि-रक् पृथो० । शिवस्वाम्याने शत्रुरिते च

शतदति त्रि० अमरः । शतलीष्टके स्त्री राजनि० ।

श्रीघ्नचेतन पुंस्त्री० श्रीघ्न चेतना यस्य । शकुने शब्दभा० स्त्रियां ङीप् । शतचेतनायुते त्रि० पु० । शकटके पु० । शक्तिवद्यायां स्त्री राजनि० । [शब्दच० ।

श्रीघ्नजन्मन् पु० श्रीघ्न जन्म यस्य । करझभेदे (काटाकरमच)।

श्रीघ्नपुष्प पु० श्रीघ्न पुष्पं यस्य । शकटके राजनि० ।

श्रीघ्नवेधिन पु० श्रीघ्न विधति विध-णिनि । श्रीघ्नलक्ष-वेधनकर्त्तरि हेमच० ।

श्रीत न० श्ये-क्त सगं सस्य० । श्रीतले सगं शजले शब्दभा० शक्तिमे च अमरः शतके राजनि० । शकुनारष्टके श्वेत-शकटके च पु० अमरः । शकुनपण्यां शब्द० । द्यपट्टे णिनि १० कपूर् रे राजनि० । शक्तिमर्त्तौ च पु० १२ श्रीत-सगंयुते त्रि० अमरः । शकटके त्रि० मेदि० । शक-घिते शब्दच० ।

श्रीतक पु० श्रीतमिव करोति क-उ । शीघ्रस्त्रिणि आह-ल्लहेतुना कार्याकरणाय श्रीतवाधानमिमोय शतस्थिते मेदि० । श्रीत+सार्धे क । श्रीतपदाये ४ श्रीतकाले मेदि० । शक्तिमे शब्दभा० । शकुनपण्यां शब्द० ।

श्रीतकर पु० श्रीतः श्रीतलः करो यस्य । शन्द्रे शकपूर् रे च श्रीतकिरणादयोऽप्यत्र त्रि० । श्रीत करोति क-अच् । श्रीतकारके ।

श्रीतकाल पु० इत० । शक्तिमर्त्तौ मार्गपौषमासद्वयत्तके काले

श्रीतकुम्भ पु० श्रीतं स्तुभाति स्तुन्म-अच् नि० । शकरीरे रत्नभा० । शजलजट्टभेदे स्त्री राजनि० गौरा० ङीप् ।

श्रीतकच्छ पु० “तत्रहं श्रीतं पिबेत् तोयं तत्रहं श्रीतं पयः पिबेत् । तत्रहं श्रीतं हतं पीत्वा वायुमक्षपरस्त्वहम्” यमोक्ते मते ।

श्रीतक्षार न० कर्म० । श्वेतकृष्णे राजनि० ।

श्रीतगन्ध न० श्रीतः श्रीतलः गन्धो यस्य । श्वेतचन्द्रे राजनि०

श्रीतगु पु० श्रीता गावः किरणाः यस्य । शन्द्रे शकपूर् रे च

श्रीतचम्पक पु० श्रीतचम्पक इव । शदपणे श्रद्धीमे च मेदि०

श्रीतपर्णी स्त्री श्रीत पर्णं यस्याः ङीप् । अर्कपर्णिकायां रत्नभा० ।

श्रीतपल्लवा स्त्री श्रीतः पल्लवो यस्याः । भूमिजम्बां रत्नभा०

श्रीतपाकिनी स्त्री श्रीते पाकोऽप्यस्याः रनि ङीप् । आ-काल्यां शब्दच० ।

श्रीतपाकी स्त्री श्रीतेन पाको यस्याः ङीप् । श्वेतप्राकके

शब्दच० । शकाकोल्यां राजनि० ।

श्रीतपुष्प पु० श्रीतं श्रीतवीर्यशरं पुष्पं यस्याः । शिरोवष्टके